

Όλοι ας υμνήσουμε την Θεοτόκο.

Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός.

Παναγία.

Ας τραπούν σε φυγή οι δαίμονες, ας θρηνήσουν οι τρισάθλιοι Νεστόριοι, όπως παλαιότερα οι Αιγύπτιοι, και ο αρχηγός τους ο νέος Φαραώ, ο πικρός καταστροφέας και τύραννος. Γιατί όλοι αυτοί βυθίστηκαν στο βυθό της βλασφημίας. Εμείς όμως που σωθήκαμε χωρίς να βρέξουμε τα πόδια μας και περάσαμε επάνω από την αλμυρή θάλασσα της ασέβειας, ας ψάλλουμε την εξόδιο ωδή στη Μητέρα του Θεού.

Ας πάρει στα χέρια της το τύμπανο η Μαριάμ, η Εκκλησία, και ας αρχίσει την εόρτια ωδή. Οι νεάνιδες του πνευματικού Ισραήλ ας βγουν έξω αλαλάζοντας με τύμπανα και χορούς.

Βασιλείς της γης και κριτές μαζί με τους άλλους άρχοντες, νεανίσκοι και κόρες αγνές, γέροντες και νεότεροι ας υμνήσουν τη Θεοτόκο· συναθροίσεις πιστών και κάθε είδους λόγοι και διάφορες γλώσσες εθνών και λαών ας συνθέσουν και ας της ψάλλουν καινούργιο άσμα. Ας αντιλαλήσει ο αέρας ολόγυρα από πνευματικές φλογέρες και σάλπιγγες

κι ας ανατείλει μέσα σε λάμπεις πυρός η καινούργια ημέρα της σωτηρίας μας.

Χαρείτε, ουρανοί, και τα σύννεφα ας ραντίσουν τη γη με αγαλλίαση. Σκιρτήστε, θείοι απόστολοι, κριάρια της εκλεκτής ποιμένης του Θεού, και υψωθείτε στις πιο υψηλές θεωρίες σαν όρη υψηλά και μετέωρα. Σκιρτήστε και σεις αρνιά του Θεού, λαέ άγιε, παιδιά της Εκκλησίας, και ανυψωθείτε κατά την προαίρεσή σας σαν βουνά προς τα υψηλά όρη.

Αλίμονο! Αλίμονο! Πέθανε η πηγή της ζωής, η Μητέρα του Κυρίου μου; Ναι, γιατί έπρεπε εκείνο που είχε πλασθεί από τη γη, δηλαδή το σώμα της, να επιστρέψει πάλι στη γη κι έτσι ακολούθως να μετοικήσει προς τον ουρανό, παίρνοντας από τη γη την πανακήρατη ζωή που δώρησε προσωρινά στη γη με την κατάθεση του σώματός της σ' αυτήν. Γιατί έπρεπε η σάρκα της άφθαρτη και καθαρή και λάμποντας από το φως της αφθαρσίας να αναστηθεί από το μνήμα έχοντας αποβάλει με το θάνατό της, όπως το χρυσάφι μέσα στο χωνευτήρι, τη γήινη και θαμπή παχύτητα της θνητότητας.

Σήμερα λαμβάνει αρχή δευτέρας υπάρξεως, από αυτόν που της έδωσε την αρχή της προηγούμενης υπάρξεως, εκείνη που έδωσε την αρχή της δευτέρας υπάρξεως, της σωματικής, σ' αυτόν του οποίου η προηγούμενη και αθάνατη ύπαρξη δεν είχε χρονική αρχή, αν και βέβαια είχε τον Πατέρα του ως αρχή και αιτία της θεϊκής του υπάρξεως.

Χαίρε, Σιών, θείο και άγιον όρος, στο οποίο κατοικούσε το θείο και έμψυχον όρος· η νέα Βαιθήλ, στην οποία έχει αλειφθεί με λάδι η στήλη, η ανθρώπινη φύση που χρίσθηκε με τη θεότητα. Από αυτό το όρος, τη Θεοτόκο, όπως από το όρος των Ελαιών, ανυψώθηκε στα ουράνια ύψη ο Υιός της.

Ας ετοιμασθεί η παγκόσμια και περιβάλλουσα τον κόσμο νεφέλη και οι άνεμοι που θα μεταφέρουν τους αποστόλους από τα πέρατα της γης στη Σιών. Ποιοι είναι αυτοί που σαν νεφέλες και αετοί κατευ-

θύνονται πετώντας προς το νεκρό σώμα της Παναγίας, το αίτιο της αναστάσεως των πάντων, για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στη Μητέρα του Θεού; Ποια είναι αυτή που ανεβαίνει στον ουρανό ντυμένη στα κάτασπρα, πανέμορφη, λαμπερή σαν τον ήλιο;

Ας την υμνήσουν οι κιθάρες του Πνεύματος, οι γλώσσες των αποστόλων. Ας αλαλάξουν τα κύμβαλα, οι κορυφαίοι θεολόγοι, και ο Ιερόθεος, το σκεύος της εκλογής, ο εξαγιασμένος από το θείο Πνεύμα, αυτός που δια της ενώσεώς του με τον Θεό έζησε και γνώρισε τα θεία, ολόκληρος ας βγει από το σώμα του· με όλη τη θέλησή του ας αποδημήσει μαζί της κι ας τη συνοδεύσει με ύμνους.

Όλα τα έθνη ας χειροκροτήσουν, όλοι ας υμνήσουν την Θεοτόκο.

Από το βιβλίο: «ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΝ. Πατερικοί Λόγοι σε Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές». Ενωμένη Ρωμηοσύνη. Σειρά: Πατερικός άμβων 1, Θεσσαλονίκη 2020, σελ. 755.